

додаткові (власне обслуговування розміщення, адміністративні послуги, послуги зв'язку та телекомунікації, ресторанный послуги, послуги організації дозвілля, забезпечення проведення бізнес-заходів тощо), то робота в напрямку уніфікації стандартів повинна проводитись саме у сфері додаткових послуг. У цьому контексті можна буде досягнути розумного компромісу між національними особливостями організації готельного обслуговування (розмірами номерного фонду, наявністю у них мінімальних обов'язкових зручностей відповідно до «зірки», параметрами лобі/рецепції тощо) та єдиними вимогами кожного відвідувача до релевантної сатисфакції його очікувань відповідно до витрачених ним коштів на «зірковість» готелю.

Список використаних джерел

1. 2014 Global Hotel Rankings: The Leaders Grow Stronger; IHG Retains Top Spot: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.hotel-online.com/press_releases/release/global-hotel-rankings-the-leaders-grow-stronger-ihg-retains-top-spot

Ольга АКСЬОНОВА
науковий керівник:
к.е.н., доц., Білецька І.М.
ІФННІМ THEU

ФОРМУВАННЯ ЗОН ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ ЯК НАПРЯМ РОЗВИТКУ МІЖРЕГІОНАЛЬНОЇ СПІВПРАЦІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Інтеграція України до світогосподарської системи й налагодження багатосторонньої міжнародної кооперації визначено головними пріоритетами зовнішньоекономічної політики держави. На сучасному етапі найбільш оптимальною формою участі національної економіки в міжнародних інтеграційних процесах є розвиток вільної торгівлі з окремими країнами та економічними угрупованнями.

Проблеми міжнародної економічної інтеграції розглянуті в працях багатьох вітчизняних та зарубіжних учених, серед яких В. Андрійчук, П. Брентон, Б. Баласса, Дж. Вайнер, Д. Лук'яненко, Ю. Макогон, В. Новицький, Є. Панченко та ін. Проте, залишаються дискусійними питання щодо визначення механізмів співпраці України з ЄС у зонах вільної торгівлі (ЗВТ) та оцінки їх впливу на національну економіку.

Метою даної публікації є визначення економічних наслідків створення зони вільної торгівлі з ЄС. Поглиблена та всеосяжна угода про вільну торгівлю (ЗВТ+) між Україною та ЄС – це широкомасштабна за змістом торговельна угода, яка спрямована на зменшення та скасування тарифів, які застосовуються сторонами щодо товарів, лібералізацію доступу до ринку послуг, а також на приведення українських правил та регламентів, що стосуються бізнесу, у відповідність правилам та регламентам ЄС з метою забезпечення вільного руху

товарів і послуг між двома сторонами та взаємного недискримінаційного ставлення до компаній, товарів і послуг на території України та ЄС.

За деякими розрахунками, у довгостроковій перспективі ЗВТ+ між Україною та ЄС забезпечить зростання ВВП України на 0.5% щороку, а також загальне підвищення добробуту громадян на 1.2% на рік. Що стосується економічних показників, обсяг експорту до ЄС має зрости приблизно на 6.3%, обсяг імпорту товарів з ЄС – збільшитися на 5.8%, а середня заробітна плата в Україні - зрости на 5.5% [1]. Оцінку впливу створення зони вільної торгівлі (ЗВТ) з ЄС на економіку України та окремі її галузі здійснено Інститутом економічних досліджень і політичних консультацій (надалі – ІЕД), Центром європейських політичних досліджень (надалі – СЕПС), Інститутом світової економіки і Міжнародного центру перспективних досліджень, Центру соціально-економічних досліджень (надалі – CASE). Відповідно до ступеня інтеграції України до єдиного ринку ЄС усі використані у моделюванні сценарії можна поділити на такі три групи (рис.1).

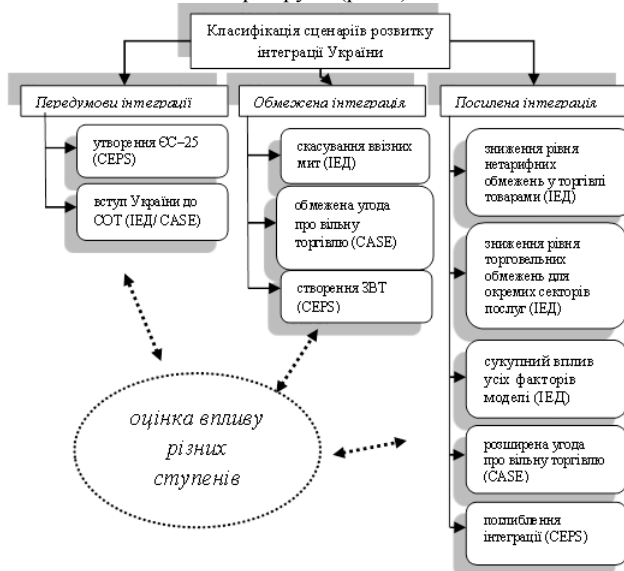

Рис.1. Класифікація сценаріїв розвитку інтеграції України (складено автором за [2])

Загалом усі три моделі є досить оптимістичними в своїх оцінках перспектив основних галузей економіки України після створення зони вільної торгівлі з ЄС. Це дає підстави стверджувати, що лібералізації торгівлі з ЄС безумовно матиме позитивний вплив на економіку України та зростання її добробуту. Він зростатиме мірою дедалі глибшої інтеграції до єдиного ринку ЄС.

Список використаних джерел:

1. Торгівля з ЄС в рамках поглибленої та всеосяжної угоди про вільну торгівлю: [Електронний ресурс] - режим доступу до сайту: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/249201/Selling2theEU_ukr.pdf

2. Філіпенко А. Бігравітаційний варіант міжнародної економічної інтеграції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.soskin.info/ea.php?pokazold=20100501&n=5-6&y=2010>.

Галина ТУГАЙ
науковий керівник
к.е.н., доц. Пробовів О.А.
ІФННІМ ТНЕУ

ЕКОНОМІКА КРАЇН ЄС: ЕВОЛЮЦІЯ, СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ ТА СУЧАСНИЙ СТАН

Сучасний стан економіки України і перспективи подальшої її інтеграції в Європейське співтовариство напряму залежить від ефективності синхронізації економічних систем усіх учасників цього процесу. Як доводить історичний досвід в сфері євроінтеграції повноцінність цього процесу не стільки залежить від наявності політичної волі, скільки від економічних можливостей країн-кандидатів. Тому первинним етапом побудови якісного євроінтеграційного процесу в Україні мало б виступати дослідження еволюції, специфіки розвитку та стану економіки країн ЄС, для окреслення конкретних критеріїв, які повинні бути досягнуті вітчизняною соціально-економічною системою.

В загальному розумінні Європейський Союз – це економічний та політичний союз держав-членів Європейських Спільнот (ЄВС, ЄОВіС, Євроатом), створений згідно з Договором про Європейський Союз (Маастрихтський Трактат), підписаним в лютому 1992 року і чинним із листопада 1993 р. З дати свого фактичного створення ЄС 4 рази розширювався включаючи все нові і нові країни Європи (таблиця 1).

Таблиця 1

Етапи розширення Європейських співтовариств/Європейського Союзу [1].

Рік	День/ Місяць	Подія
1950	9 травня	Міністр закордонних справ Франції Робер Шуман представив свою пропозицію щодо об'єднання Європи, відомої як план Шумана. Ця подія вважається початком європейської інтеграції, яка в кінцевому підсумку привела до створення Європейського Союзу.
1952	23 липня	За Паризьким договором 1951 року було створено Європейська спільнота з вугілля та сталі (ЄСВС). Засновниками стали Бельгія, Франція, Нідерланди, Люксембург, Німеччина та Італія.